

OTTHONUNK AZ EGYHÁZ

A péceli katolikus egyházközség hírlevele
Pécel, 2021. január 23. XV. Évfolyam 4. szám

Egyházközségi imalánc

Talán kevesen tudnak arról, hogy néhány éve több imádságos lelkületű testvér összefogásával Egyházközségünkben elindult egy imalánc, mely azóta folyamatosan működik. A kezdeményezés az Imádság Házában egy ima erejéről tett tanúságtétellel indult, melyben elhangzott, hogy az egyik közösség papja milyen lelki gyarapodáson ment keresztül a hívei által érte mondott folyamatos imák gyümölcseként, s az egyházközség hitélete is megújult, a hívek létszáma látványosan növekedett.

Abban az időben még Ferenc atya szolgált nálunk, akinek kezdeti lelkesedése sokat jelentett a közösségteremtés útján, így hiányérzetet keltett bennünk a lelkesedés csökkenése. Lassacskán fogyni kezdtek a szentmisékről a hívek, megcsappant a kis közösségek létszáma, többen elkedvetlenedtek, kevésbé találták helyüket. Látszott, hogy az emberi erőfeszítések kevésnek bizonyulnak, ezért Jézus szavára támaszkodtunk, aki Máté Evangéliuma szerint megígérte nekünk, hogy amit egyetértésben kérünk az Ő nevében, megkapjuk a Mennyei Atyától.

Összeállítottunk egy imacsokrot, mely a Jézus Szíve rózsafüzéréből, Jézus Szíve litániából, a családok Szeretetláng rózsafüzéréből és Kis Szent Teréz papokért való közbenjáró imájából áll. A fél órát igénylő összeállítást egymás között beosztva egy-egy testvér 9 napig imádkozza. A kezdeti imádkozók létszáma lassacskán gyarapodásnak indult, s mára némelyik kilencedet már párban mondjuk. Általában negyedévente kerül sorra ugyanaz a testvér, de van közöttünk, kiknek mindennapi imájában helyet kap az összeállítás.

Isten szándékait nem ismerve, teljesen Reá bíztuk, hogyan használja fel imáinkat terveiben. A hónapok múlásával hálátelt szívvel osztottuk meg egymás között az imának tulajdonított apró változásokat. Mindenki észrevette az oldottabb hangulatot, barátságos légkört a közösségi programok alkalmával, és különösen nagy örömet jelentett múlt év tavaszán a hosszas szervezést és utánajárást igénylően megvalósuló csütörtöki szentségimádás templomunkban. Az imaláncban részt vevők személyes közelségbe kerülve az Oltáriszentségben köztünk lévő Jézussal, még közvetlenebb formában tárhatták Szent Szíve elé vágyaikat.

Sohasem fogjuk megtudni, mennyi köze volt imáinknak a plébániánkon történt változásokhoz, de ez nem is számít, mert hisszük, hogy a rejtekben is lát és hall bennünket az Úr. Továbbra is imáinkba foglaljuk új plébánosunk mellett a régit is. Kérjük számukra Isten bőséges áldását, hogy magasztos hivatásukhoz méltóan szolgálják a rájuk bízott népet. Egyben örvendezünk a templomunk folyamatos szépülésének, a vírus ellenére ki nem ürült, inkább egyre jobban benépesülő padosoroknak, a csütörtökönként teljesen, más napokon az üvegajtóig nyitott templomajtóknak, s szomjazókként isszuk a szívhez szóló prédikációkat.

Figyelemmel követjük Egyházközségünk életét, megtaláljuk azokat a konkrét imaszándékokat, melyekre a Lélek indít bennünket, megosztjuk a környezetünkben tapasztalt nehézségeket, melyeket közösen az Úr elé viszünk. Az eddigi általános szándékok mellett a novemberi 17 elsőáldozó gyermeket és családjaikat is mind buzgóbban foglaljuk imáinkba, hogy legyen kitartásuk Jézus felé közeledni az épphogy megkezdett úton.

„Lehet, hogy imádságunk ügyetlen, lehet, hogy próbálkozásunk erőtlen, de mivel az ima ereje abban van, aki hallja, és nem abban, aki mondja, az imáink nagyon is számítanak.” – valljuk mindannyian egyik testvérünk biztatására Max Lucado amerikai lelkésszel.

Imaláncunk kegyelmi hatásait a saját életünkben is megtapasztaljuk, midőn egyre inkább kinyílik a szívünk mások felé, s elköteleződünk Krisztus ügye mellett. Most konkrét családokat szándékozunk belefoglalni a kilencedekbe, hogy megtérésre, családi békére leljenek az Úr által.

Örömmel fogadjuk és a kinyomtatott imánkkal ellátjuk azokat, akik szeretnének bekapcsolódni imaláncunkba, jelezzétek a plebania.hirlevel@gmail.com e-mail címen!

A rejtekben imádkozók csoportja

Szent Angéla oltalmában

Védőszentem, Merici Szent Angéla 1474-ben egyszerű emberek gyermekeként született a Garda tó melletti Desenzanóban. Szüleit 10 éves korában elvesztette, később nővérét is. Egyre inkább törekedett az evangéliumi tanácsok szerinti életre. Csatlakozott a ferencesek harmadrendjéhez is.

Felnőve, az őt nevelő nagybátyja halála után visszatért a szülőfalujába, ahol barátnőivel felfigyelt a szegény gyerekek általános elhanyagoltságára: a szellemi és lelki nevelésük csaknem teljesen hiányzott. Így kezdett hittant tanítani a szomszéd szegény gyerekeknek, majd rövidesen a közeli Bresciába hívták, ahol módosabb emberek pártfogásba vették a kezdeményezéseit.

A gyermekek nevelésétől kezdve kiterjed hivatása a nők, különösen az anyák lelkigondozására. Fontos volt számára a szeretettel való nevelés, a betegek felkarolása, és nagy békességteremtő volt. Sokat zarándokolt, 1524-ben a Szentföldre is eljutott. Ehhez kapcsolódik egy különös történés: útközben Kréta szigetén hirtelen megvakult, de nem fordult vissza, majd a visszaúton ugyanott csodálatos módon visszanyerte látását.

1525-ben Rómába zarándokolt, ahol VII. Kelemen pápára nagy hatással volt. A pápa Rómában akarta őt tartani, Angéla azonban érezte, hogy vissza kell mennie, mert még Bresciában van dolga. Erről a szentatyát is meg tudta győzni.

Ekkortól kezdte el a közössége szervezését, akik rendi ruha nélkül, a világban élve végezték hivatásukat: nevelték a szegények leányait. 1535-ben 28 társa Istennek szentelte magát, Angéla pedig a közösséget Szent Orsolya oltalma alá helyezte. A korban minden apácarendre klauzúra volt rendelve, ezért ez a szokatlan közösségi forma nem is talált teljes elfogadásra. 1540-ben szentség hírében halt meg, nem sokkal ezután az orsolyitákra is klauzúrát rendeltek el. A közösség azonban Angéla útmutatása alapján alkalmazkodott a mindenkori társadalmi és egyházi viszonyokhoz és megvalósította küldetését.

Én egy saját útkeresést követően 13 évesen keresztelkedtem meg, és ezzel aktívan be is kapcsolódtam a keresztény közösségi életbe egy somogyi falusi egyházközségben adta lehetőségeken túl is. Újmegtérő kamaszként a szentek példája inkább csak távolról érintett: nem olvastam a Szentek életét, a szóban hallott legendák alapján jegyeztem meg egy-egy számomra is fontos, példaértékű momentumot.

Így voltam a védőszentemmel is: jó pár év elmúltával tudatosodott bennem, hogy a védőszentet ki lehet választani. Nem volt kétséges, hogy Merici Szent Angéla pont nekem való védőszent. Az ő különleges hivatása a nevelés, a keresztény nevelés, főként a szegény gyerekek és a nők nevelése volt. Szerzetesi elköteleződést vállalva közösséget alapított, és társaival – a korát meghaladó modernséggel – a világban maradva, civil ruhában élt és dolgozott az emberekért az emberek között. Amikor kiderült számomra, hogy van egy sor közös vonzódás bennünk, az nagyon meglepő és megerősítő volt.

10 éves korom óta tanár akartam lenni, ez a vonzódás a kereszténnyé válásommal tovább erősödött, és az egyházközségünkben vállalt különböző gyakorlati feladatokban már korán testet is öltött, végül formálisan egy kémiatanári és hittanári diploma párosításában végződött. Az egyetemi éveim alatt a Segítő Nővérek budapesti házában éltem kollégistaként. Ők ugyan nem a Szent Angéla által alapított orsolyiták, de a világban való küldetésük nagyon hasonló. A nővérekkel, köztük Tomka Magdi nővérrel (aki egyébként gyermekként a kommunizmus alatt titokban idejárt Pécelre hittanra) szoros lelki és munkakapcsolatba kerültem. Magdi nővért sikerült „lecsábítanom” ifjúsági lelkigyakorlatokat tartani a somogyi végekre – ahol hasonlóan nagy a szükség, mint amivel Szent Angéla találkozott az ő korában Bresciában. Nagyon boldog idő volt ez számomra.

Végül sem szerzetes, sem gyakorló tanár nem lett belőlem – lehet, hogy én visszafordultam Krétáról, és Rómában is hagytam magam ott marasztalni...??? Kicsit öregedve, ahogy a veszteséglistánkkal együtt a tapasztalatunk is gyarapszik, egyre könnyebben nézzük az életünk dolgait az örökkévalóság szempontjából. Azt hiszem, érdemes lett volna korábban is szorosabbra fűzni a kapcsolatomat a védőszentemmel, de talán sosem késő. A gyermekeim nevelése és a közösségeinkben vállalt feladatok most is meghatározó élményt jelentenek számomra. Az egyetemi kutatómunkában indirektebb módon, de szintén nagyon fontos számomra a fiatalok segítése a pályán és az életben is. A problémát csupán az jelenti, hogy sosem találok azt az időt, ami elég lenne mindenre – hova rejtették? Talán Szent Angéla segít ebben, ha megkérem.

Bekesi Angéla

Szent Ágnes oltalmában

Védőszentem, Római Szent Ágnes életéről nem maradt fenn túl sok információ; főleg a hagyományokból tudunk róla.

Nevemet keresztanyám után kaptam. Bár mindig is szerettem az Ágnes nevet, és győri látogatásaim alkalmával a kármelita templomban gyakran megcsodáltam az őt ábrázoló szobrot, életpéldája sokáig nagyon távolinak tűnt a számomra. Most, hogy ismét átolvastam a Szentek életében a róla írtakat, meglepődve láttam, hogy fiatal kora ellenére mekkora hitről és bátorságról tett tanúbizonyságot, amikor a szép jövő ígérete ellenére is kitartott Isten iránti hűségében. Még úgy is, hogy tudta, hogy ez kínzások sorát és a vértanúságot hozza maga után. Bár remélem, én soha sem kerülök ilyen szélsőséges helyzetbe, hogy ilyen módon kelljen tanúságot tennem a hitemről, de a kisebb próbatételeknél az olvasottak fényében könnyebben fogok tudni imádkozni hozzá, kérve segítő közbenjárását.

Csokonay Ágnes

Köszönetnyilvánítás: A Jézus Szíve Társasága Idősek Otthonának vezetője minden munkatárs, lakó és hozzátartozó nevében hálásan köszöni az Egyházközségünk, a Karitás és azon hívek támogatását, akik hozzájárultak az év végén megnyitott látogatóház létrejöttéhez, mely a járványügyi előírások megtartásával biztosítja a családok személyes kapcsolattartását.

KIADJA A MAGYAROK NAGYASSZONYA RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG, PÉCEL.

Szerkeszti a plébános engedélyével: Csokonay Anna, Kurczina Terézia SJC, Varga Ili.
Az újságba szánt írásokat a következő e-mail címre várjuk: plebania.hirlevel@gmail.com
Az írások tartalmáért a szerző nevével vállalja a felelősséget!

Pécel, 2021. Jan. 24 – 31.

Évközi III. hét

	Jeles napok	Szentmise	Miseszándék	Egyéb programok	
23	SZOMBAT		Előesti sztm: 18:00	Élő Imre, György és Norbert; + Ildikó	
24	VASÁRNAP	ÉVKÖZI 3. VASÁRNAP ISTEN IGÉJÉNEK VASÁR- NAPJA	10:30 18:00	+ Nagyszülők Csokonay, Vezekényi, Marek, Tóth csal élő és + tagjai	
25	HÉTFŐ	Szt Pál megtérése	7:30	Egy kislány gyógyulásáért	
26	KEDD	Szt Timóteus és Titusz	7:30	Sanyika operációjának sikeréért, gyógyulásáért	Csendes Szentségimádás 18:30-19:30
27	SZERDA	<i>Merici Szt Angéla</i>	7:30	+Duba Károly édesapa	
28	CSÜTÖRTÖK	Aquinói Szt Tamás	—————		Egész napos Sztségimádás 8:00-19:30
29	PÉNTEK		18:00	é Róza és Vince; +Szőnyi Katalin tem megeml; +Szekeres Sándor tem megeml	
30	SZOMBAT		Előesti sztm: 18:00	+Zsuzsanna és Róbert	
31	VASÁRNAP	ÉVKÖZI 4. VASÁRNAP	10:30 18:00	születésnapját ünneplő Angéla +Czétényi András, Czétényi Sándor és Sörös Mi- hály	

– A Rózsafüzér Társulat ezentúl nem szerda délelőttönként fog a templomban imádkozni, hanem csütörtökönként 8-10 ó között végeznek Szentségimádási órát és imádkoznak Rózsafüzért. Bárki csatlakozhat az imádsághoz, nemcsak a RT tagjai!